

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GELUKKIG GESCHEIDEN

Een blijspel in vier bedrijven

door

1880

Dirk Dobbeleers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1997

Nr. 2369

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GELUKKIG GESCHEIDEN* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK DOBBELEERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/003
ISBN- 978- 90-385-04773

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/ Dirk Dobbeleers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

3 dames - 5 heren

Peter Van Damme : werkt als informaticus bij MBI.
Christel Van Damme : zijn vrouw
David Van Damme : broer van Peter
Miel De Ruyter : directeur van het informaticabedrijf MBI
(wordt steeds als "de baas" aangeduid)
Dirk Schoenmakers : collega van Peter en Miel
Ilse : nichtje van Peter en David, eerst de verloofde, later
de vrouw van Dirk.
Erik Van Daele : collega van Peter, Dirk en Miel.
Nancy Bekaert : eveneens een collega van Peter, Dirk, Miel
en Erik.

Omdat er tussen het eerste en het vierde bedrijf een verschil van 10 jaar zit, speelt de leeftijd van de acteurs/actrices weinig rol. Verouderen na de verschillende bedrijven lijkt mij niet noodzakelijk. De meeste acteurs hebben op het einde van al die feesten stevig gedronken. Ik zou ze niet laten waggelen of lallen. Ze hebben alleen meer praat dan anders, vooral Erik.
Er kan ook met figuranten gewerkt worden. In het begin van elk bedrijf staan zij op de scène. Terwijl er muziek speelt, kunnen zij wat dansen en iets drinken. De figuranten verlaten snel en druppelsgewijs het podium zodat alleen de hoofdpersonages zich nog op de scène bevinden.

DECOR

Het decor stelt een feestzaal voor. Aan de hand van slogans merkt het publiek welk feest er gevierd wordt. Na elk bedrijf moeten die slogans veranderd worden. De aankleding van de zaal gebeurt naar eigen smaak en mogelijkheden.

TIJDSTIP

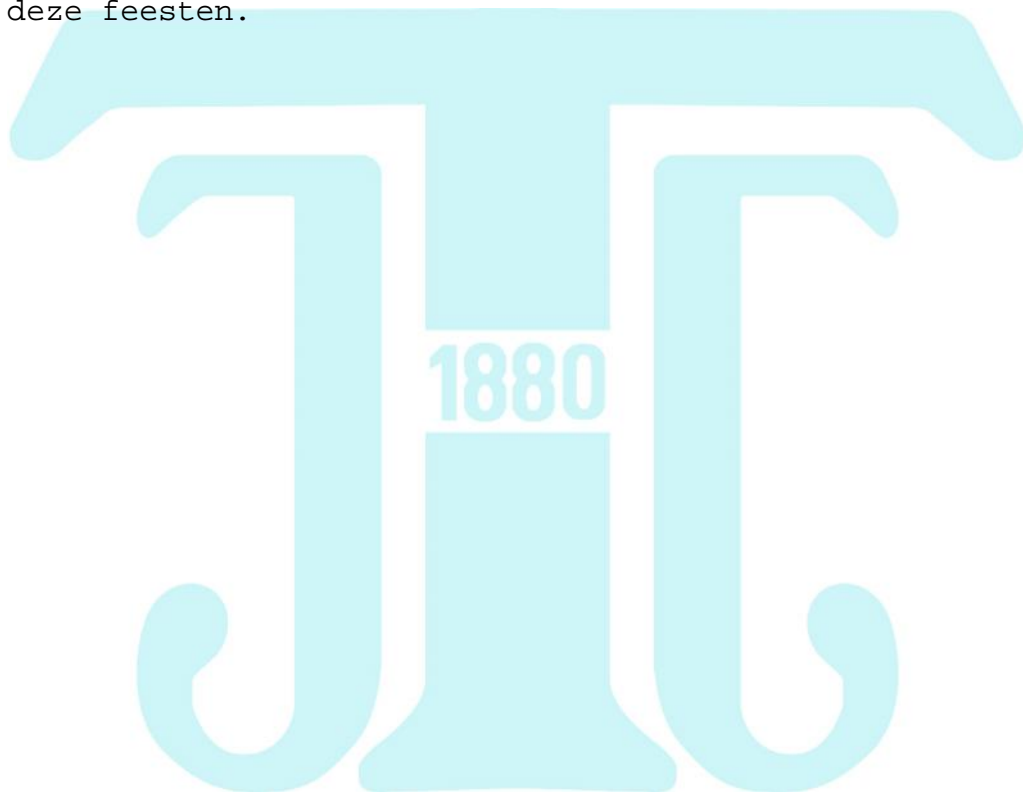
Eerste bedrijf : Het huwelijksfeest van Peter en Christel.

Tweede bedrijf : 7 jaar later, het informaticabedrijf MBI viert zijn 20-jarig bestaan.

Derde bedrijf : Nog eens 3 jaar later, Peter en Christel 10 jaar getrouwd.

Vierde bedrijf : Enkele maanden later, het scheidingsfeest van Peter en Christel.

We zien telkens wat er zich afspeelt op het einde van deze feesten.



E E R S T E B E D R I J F

(Het doek is open. Het decor stelt een feestzaal voor. Peter en Christel zijn die avond getrouwd. Er hangen slingers en feestverlichting. Belangrijker zijn de spandoeken met daarop slogans zoals "Hier wordt een feestje gebouwd, want Peter en Christel zijn gelukkig getrouwd!", "Peter en Christel begaan geen flater! Of is de kater voor later?", "Trouwen is houwen!", "Christel en Peter zeggen ja en dada pa en ma!"

Wanneer de toeschouwers binnenkomen, speelt er muziek. Op de scène bevinden er zich figuranten. Zij dansen, praten, lachen en drinken. Deze figuratie kan gebeuren door mensen van de vereniging zelf. Misschien is het wel mogelijk om het publiek via het podium naar hun plaats te brengen. Een drankje, het is tenslotte een trouwfeest, kan de toeschouwers meteen in de juiste stemming brengen. Dit zijn uiteraard slechts suggesties. Het hoeft allemaal niet, maar het zorgt wel voor extra sfeer van bij het begin. Naarmate het uur van de voorstelling nadert, verlaten de figuranten (en eventueel de toeschouwers) het podium zodat alleen de acteurs en actrices overblijven. Die zitten aan een tafeltje of hangen aan de toog. Op de achtergrond blijft de muziek doorspelen.)

DAVID : Nog een laatste pintje, Peter?

PETER : Waarom niet, je trouwt tenslotte maar één keer.

DAVID : Dat is toch de bedoeling.

PETER : Zie jij hier nog ergens een ober, David?

DAVID : Nee, toen de DJ de laatste plaat aankondigde, zijn alle kelners de keuken ingedoken.

PETER : In de loop van de avond zijn ze nochtans niet zo vlijtig geweest.

DAVID : Ik zal wel even ober spelen. (*Hij gaat achter de toog staan en tapt twee pintjes.*)

PETER : Dat heb je met zo'n all-in-formule. Hoe minder die kelners rondgaan, hoe minder er gedronken wordt en hoe meer winst de uitbater maakt. (*Christel komt bij Peter en David staan.*)

DAVID : Wil jij nog een sluitertje, Christeltje, mijn liefste schoonzusje?

PETER : Hoor hem bezig! De grote versierder! Als ik hem niet beter kende, zou ik hem nog als een rivaal beschouwen.

DAVID : Let maar op of ik daag je uit tot een duel.

CHRISTEL : Heerlijk! Twee mannen die om mij willen vechten.

DAVID : Daar moeten we op drinken. Schol, Peter!

PETER : Schol, David!

DAVID : Verdorie, Christel, nu ben ik jou nog vergeten.

PETER : Je ziet het, zijn liefde is vlug bekoeld.

DAVID : Wat zal het zijn, liefste schoonzusje?

CHRISTEL : Geef mij maar een cola. Er moet hier iemand nuchter blijven.

PETER : Ik geef toe dat ik dronken ben, dronken van geluk.

DAVID : Dat heb je mooi gezegd! Dat ga ik de politie vertellen als ze me tegenhouden voor een ademtest. (*Geeft Christel haar cola.*) Alstublieft, liefste schoonzusje! (*Hij komt vanachter de toog vandaan.*)

CHRISTEL : Vleier...

PETER : Dat denk jij! Natuurlijk ben jij zijn liefste schoonzus. Hij heeft er maar één.

CHRISTEL : (*nagenietend*) Ik zou deze dag nog wel eens willen overdoen.

DAVID : Maar dan met mij, hoop ik.

PETER : Hola, Christel is van mij. Ga jij zelf maar op jacht!

DAVID : Jij behandelt Christel als een stuk wild.

PETER : (*Christel stevig vastpakkend*) Dat is ze ook... je kan je niet voorstellen hoe wild ze soms is.

CHRISTEL : 't Is al goed! Hopelijk besef jij dat jouw wilde jaren nu voorbij zijn.

DAVID : Ja, broertje, voortaan ben ik de enige die de bloempjes nog mag buitenzetten.

CHRISTEL : En hoelang ga jij dat nog doen?

DAVID : Tot ik mijn ware liefde ontmoet, zeker.

PETER : Volgens mij moet jouw ware liefde nog geboren worden, broertje. Of anders moet je ze nu al gaan bestellen in de kraamkliniek.

CHRISTEL : En wat als er alleen jongetjes in het moederhuis liggen?

DAVID : Grappig, erg grappig! Och, het is bij mij zoals bij de meeste vrijgezellen: één grote, fatale liefde.

CHRISTEL : Ik wist niet dat jij ooit verliefd geweest bent.

DAVID : Er is zoveel dat jij van mij nog niet weet. (*Hij legt zijn arm rond Christel.*)

PETER : En dat je ook niet hoeft te weten... (*Hij neemt de arm weer weg.*)

DAVID : Aha, mijn broertje is jaloers.

PETER : Ja, zoals een vrouw voor de open haard jaloers is op haar man die de hond in de gietende regen moet uitlaten.

DAVID : Wat is dat nu weer voor een domme vergelijking!

CHRISTEL : Vooruit, David, vertel me liever hoe het met jouw grote, fatale liefde afgelopen is.

DAVID : Op een mooie dag stapte ik voorbij een etalage en ik was meteen verkocht.

PETER : Wat? Was jij verliefd op een meisje van in de etalage?

DAVID : Wie heeft het hier over een meisje? Ik kon niet weerstaan aan de computer in dat uitstalraam.

PETER : Met zo'n gevoel voor humor ben je wel gedoemd om alleen te blijven.

DAVID : Ik ben best tevreden met mijn status als eeuwige vrijgezel.

CHRISTEL : *(hem vastpakkend)* En jij, Peter, ben jij tevreden met je nieuwe status?

PETER : Natuurlijk, Christeltje, ik ben niet alleen getrouwd, ik ben ook nog GELUKKIG getrouwd.

DAVID : Zorg er maar voor dat je eeuwig getrouwd blijft. Die goede dagen, dat zal nog wel lukken. Maar volgens mij staan er je meer kwade dan goede dagen te wachten.

CHRISTEL : Overdrijf je nu niet?

DAVID : Overdrijven? Onderdrijven, ja! Vergeet niet dat ik uit ervaring spreek. Tenslotte heb ik meer dan vijftientwintig jaar met mijn broertje samengewoond. Ik hoop dat jij het zolang volhoudt.

PETER : Vijftientwintig jaar met jou onder één dak leven... Ze moesten me een medaille geven.

DAVID : Spijtig dat we daar niet vroeger aan gedacht hebben. We hadden ons zilveren jubileum kunnen vieren.

PETER : Ik heb anders een paar keer gevreesd dat we die vijftientwintig jaar niet zouden halen.

DAVID : Weet je nog toen tante Gerda en oom Pierre trouwden?

PETER : Ja, wij mochten bruidsjongens zijn.

DAVID : We hadden zo 'n saai en ouderwets kostuumpje aan, inclusief vlinderdasje.

PETER : Toen het kersverse paar voor de foto's naar het park trok, mochten wij mee.

DAVID : Moesten wij mee, want dat was een vreselijk saaie bedoening.

PETER : Het enige wat wij moesten doen was wachten en nog eens wachten.

DAVID : Eén van de laatste foto's werd in de buurt van een vijvertje genomen.

PETER : Er zaten schrijvertjes op het water en ik wilde die eens van dichtbij bekijken.

DAVID : Helaas verloor Peter zijn evenwicht.

PETER : Ik probeerde me nog aan David vast te klampen.

DAVID : Ik was wel meer Peters enige houvast.

PETER : Dit keer anders niet, want we vielen allebei in het water.

DAVID : En stinken dat we deden...

PETER : We hebben die schrijvertjes alleszins van heel dichtbij gezien.

DAVID : En geschreven hebben we ook. Daar heeft moeder voor gezorgd.

PETER : Uiteindelijk viel die straf nog mee. Ik had even schrik dat mama een vroegtijdig einde aan ons nog prille leven zou maken.

DAVID : Weet je nog die keer toen we op het bed van vader en moeder aan het springen waren?

PETER : En of, het bed brak...

DAVID : ... en wij lagen plots een verdieping lager.

PETER : We hebben toen meer dan een maand op een luchtmatras moeten slapen.

DAVID : Ja, vader sliep in mijn bed.

PETER : En moeder in het mijne.

DAVID : Daarom hebben wij nooit een broertje of zusje bijgekregen.

PETER : Of anders kwam dat door onze apenkuren...

DAVID : Weet je nog die keer toen vader zijn aktetas voor de garage had laten staan?

PETER : Ja, we dachten dat het een bompakket was en verwittigden de politie.

DAVID : Vader schrok nogal toen een agent van de speciale cel voor banditisme en terrorisme aanbelde.

PETER : Ik heb vader nooit zo weten stotteren.

DAVID : Gelukkig konden die agenten er nog om lachen. Vader niet...

PETER : Van de nieuwe aktetas, die vader had gekregen omdat hij 15 jaar op de firma werkte, schoot niet veel over.

DAVID : De bom is niet ontploft. Vader wel...

PETER : Wij kregen de schuld, maar tenslotte had hij zijn aktetas voor de garage laten staan.

DAVID : En Christel, dan volgt nu de ultieme test om te zien of je wel in staat bent om met Peter onder één dak te leven.

PETER : Dat zal weer wat zijn!

DAVID : Ik beeld iets uit en jij moet raden wat het is. (*Hij neemt een stoel en zet die centraal.*)

PETER : Wacht tot jij ooit trouwt, kereltje.

DAVID : Let op! Hier gaan we. (*Hij grijpt naar zijn hart, wankelt, kijkt even om naar de stoel, valt achterover en komt netjes op de stoel terecht. Hij blijft even voor dood liggen. Dan springt hij recht.*) Wat heb ik uitgebeeld?

PETER : Een halve gare...

DAVID : Dat klopt, want ik heb jou uitgebeeld. Maar wat deed die halve gare?

CHRISTEL : Vallen...

DAVID : Dat klopt ook, maar dat is te vaag.

CHRISTEL : Flauwvallen...

DAVID : Juist! Telkens als mijn broertje moest afwassen, de tafel moest afruimen of zijn bed opmaken, viel hij flauw of stierf hij. Hij zorgde er wel voor dat hij steeds netjes in een zetel of op een stoel terecht kwam. Peter heeft altijd een broertje dood gehad aan hard werken.

PETER : Hard werken is de taak van de domme krachten.

DAVID : Ja, en Peter beschouwt zichzelf als een brein. Met andere woorden... hard werken is niet aan hem besteed.

CHRISTEL : (*hem onderbrekend*) Als ik dat allemaal hoor, dan ben ik met mijn ogen open in mijn ongeluk gelopen.

DAVID : Ja, je hebt gewoon de verkeerde van ons beiden gekozen. Ik ben een brein en een harde werker.

PETER : Al zegt hij het zelf.

DAVID : Je weet toch dat je binnen de 24 uur kosteloos kan scheiden. (*Zichzelf aanprijzend*) Wie weet welke charmante man leer je in de toekomst nog kennen?

(Peter kucht even. Er valt een korte stilte. De muziek neemt in volume toe. Het is een wals. Om het geloofwaardiger te maken kan Erik of de baas even achter de draaitafel prutsen.)

PETER : Onze openingsdans. Mag ik deze dans van u, mevrouw Van Damme?

CHRISTEL : Amai, aan dat "mevrouw Van Damme" zal ik nog moeten wennen.

DAVID : Verdorie, nu is hij me weer voor.

PETER : Ja, ons charmant, hard werkend brein is helaas niet van de snelste.

DAVID : Niemand is perfect...

CHRISTEL : Moet het echt, ik voel mijn voeten niet meer.

PETER : Hola, we zijn nog maar pas getrouwd en jij begint al tegen te strubbelen.

CHRISTEL : Vooruit dan maar... het is tenslotte mijn lievelingsliedje.

PETER : Voortaan is dit (*titel noemen*) ons liedje.

(Ze beginnen te dansen. David draait rond hen en neemt een interview af.)

DAVID : Als journalist van het bekende weekblad "Hallo iedereen" zou ik bruid en bruidegom graag interviewen. Beste bruid, wat vond u het mooiste moment van deze dag?

CHRISTEL : Ik vond alles even mooi.

DAVID : Behalve de bruidegom natuurlijk.

CHRISTEL : Die is inderdaad niet mooi. Die is buitengewoon knap.

DAVID : Je moet één moment uitkiezen. Je kan er een reis mee winnen.

CHRISTEL : Wat voor een reis?

DAVID : Een veertiendaagse trip naar de Pimpelmeesstraat 68.

PETER : Dank je, daar heb ik al vijftig jaar van mijn leven doorgebracht.

DAVID : Hola, wie heeft er gezegd dat de bruidegom mee mag? De reis is slechts voor één persoon.

CHRISTEL : Oh, in dat geval ben ik niet geïnteresseerd.

DAVID : Het vrouwtje is blijkbaar niet op haar mondje gevallen. De bruidegom zal zijn handen vol hebben met haar.

PETER : Dat hoop ik...

DAVID : Goed, ik ga blijkbaar beter over naar mijn volgende vraag. U hebt dan wel geen recht meer op het verblijf in ons viersterren-hotel.

PETER : Als de journalist-hoteluitbater niet oplet, dan laat ik hem sterretjes zien. En het zullen er meer dan vier zijn...

DAVID : Het is al goed. Juffrouw, wat vond u...

PETER : Het is mevrouw.

DAVID : Mevrouw, wat vond u het ontroerendste moment van deze dag?

CHRISTEL : Het moment dat mijn grote liefde de trouwring aan mijn vinger schoof.

DAVID : Prachtig! Ik zie de titel in "Hallo iedereen" al voor me: "Christel Van Hove geringd voor het leven."

CHRISTEL : Zeg eens, ik ben geen duif.

PETER : Als meneer de journalist niet oplet, dan ontmoeten wij elkaar nog eens in een boksring.

DAVID : Hoog tijd om de jaloerse bruidegom eens een vraag te stellen. En meneer, wat vond u het ontroerendste moment van deze dag?

PETER : Toen onze gierige tante Vera me zomaar eventjes driehonderdvijftig frank schonk. Haar eerste cadeau sinds mijn doop.

DAVID : Wat een bedrag! Driehonderdvijftig volledige franken!

PETER : Ja, je zou er bijna tegen je zin voor huwen.

(Nancy en haar baas beginnen aan de rand van de dansvloer te dansen.)

CHRISTEL : Let maar op, straks verschijnt er in "Hallo iedereen" nog dat ik voor het geld met jou getrouwd ben.

DAVID : Dat kan niet, want hij heeft geen geld. Op het einde van de maand kwam hij steeds bij grote broer lenen.

PETER : Een lening die ik alleen kreeg aan woekerintresten.

DAVID : Goede service moet nu eenmaal betaald worden.

PETER : Een schande was het: je bloedeigen broer zo afzetten.

CHRISTEL : Ach, onze kinderen kunnen later alleen maar goed zijn met zo 'n rijke suikeroom.

DAVID : Slim gezien, Christeltje! Ik hoop maar dat die kindjes op jou lijken.

PETER : Wie zegt er trouwens dat wij kindjes willen?

CHRISTEL : Wat is dat nu weer voor een domme opmerking?

DAVID : Bedankt voor de inspiratie, Christel! Wat vonden jullie het domste moment van dit huwelijksfeest?

PETER & CHRISTEL : Dit interview!

DAVID : Probeer de mensen al eens een prettige avond te bezorgen.

NANCY : Interview ons dan! Wij staan te popelen om in "Hallo iedereen" te verschijnen.

DAVID : Gelukkig zijn er nog mediageile mensen. *(Erik komt bij David staan.)* Komt in orde, mevrouw...

NANCY : Juffrouw...

DAVID : Het is niet waar. Zo mooi en charmant en nog juffrouw. Juffrouw wie?

NANCY : Juffrouw Nancy Bekaert.

DAVID : (*Merkt dat Erik als een bloemzak naast hem staat.*)
Fotograaf, maak eens een paar foto's à la David
Hamilton.

ERIK : Ik?

DAVID : Ja, wie anders?

NANCY : Bij David Hamilton zijn de foto's wazig. Hier is de
fotograaf zelf wazig.

DAVID : Met zo 'n model kunnen de foto's volgens mij niet
mislukken.

ERIK : (*Hij zet zijn broek open.*) Kijk eens naar het
vogeltje!

NANCY : Ik had het kunnen denken dat het daarop ging uit-
draaien.

DAVID : Mijn personeel moet zich gedragen, anders ontsla ik
het op staande voet.

BAAS : Nu zie je maar hoeveel geduld ik al met jou heb
gehad.

DAVID : Genoeg gezeverd, tijd voor ons interview. En juf-
vrouw Nancy Bekaert, wat vond u het tofste moment van
dit feest?

ERIK : Dat ze naar mijn vogeltje mocht kijken.

NANCY : Dat de bruidegom mij als eerste kwam halen tijdens
de vermenigvuldigingsdans.

DAVID : En wat vond u het rotste moment van deze avond?

NANCY : Dat Peter Van Damme getrouwd is. Ik had hem namelijk
graag zelf aan de haak geslagen.

BAAS : Nancy, concentreer je op je danspartner in plaats van
voortdurend aan de bruidegom te denken!

DAVID : En wie mag de danspartner van juffrouw Nancy Bekaert
dan wel zijn?

BAAS : Miel De Ruyter, directeur van de informaticareus MBI.

DAVID : Als ik zo 'n vette vis aan de haak geslagen had, dan
zou kleine garnaal Peter Van Damme me niet inte-
resseren.

BAAS : Juffrouw Bekaert schijnt inderdaad te vergeten dat ze mij zal nodig hebben om promotie te maken.

ERIK : (*Is lichtjes dronken. Dit uit zich echter niet in lallen of waggelen. Hij heeft alleen wat meer praat.*)
Hoe kunnen wij dan ooit promotie maken?

DAVID : Ja, voor een lelijke jongen als jij moet het niet makkelijk zijn om bevorderd te worden.

ERIK : En ik begrijp waarom een lelijke jongen als jij nog niet getrouwd is.

DAVID : Wat? De baas zomaar beledigen! Je bent ontslagen! Op staande voet!

ERIK : Geen probleem! Dan ga ik wel naar de concurrentie of nog beter... ik word zelfstandig. En mijn eerste reportage (*maakt foto's van Nancy en de baas*) wordt er één over... natuurrampen.

NANCY : Kom baas, zo 'n belediging hoeven wij niet te slikken. Wij weigeren nog mee te werken aan dit interview. (*Zij pakt hem steviger vast.*)

BAAS : Je hebt gelijk. (*Hij pakt Nancy ook wat beter vast.*)

ERIK : (*Begint ijverig foto's te maken*) Dit is mijn kans om bevorderd te worden, directeur De Ruyter is namelijk getrouwd.

BAAS : En dan? Je weet toch dat mevrouw De Ruyter heel breeddenkend is.

ERIK : Ik weet alleen dat ze heel breed is.

BAAS : (*Laat Nancy beledigd los.*) Let op dat je niet te ver gaat, Erik Van Daele! Anders zal ik jou eens ontslaan!

CHRISTEL : (*Voelt de explosieve situatie aan.*) Changer!

(*Christel begint met de baas te dansen. Erik neemt Nancy over en vlucht naar de andere kant van de dansvloer.*)

DAVID : Ja, broerlief, je schiet er over.

PETER : Het moeten niet altijd dezelfde zijn die er overschieten, hé David!

DAVID : Je weet dat het bij mij geen kwestie is van niet kunnen maar van niet willen.

PETER : Ik heb nu een kwestie van willen, kunnen en moeten.
(*Af naar toilet.*)

(Er verschijnt een nieuw koppel op de dansvloer: Dirk en Ilse. Ze hebben mekaar stevig vast. Het moet duidelijk zijn dat zij verliefd zijn.)

DAVID : Aha, een nieuw koppeltje op de dansvloer. Werk aan de winkel voor de journalist van "Hallo iedereen". Maar dat is niemand minder dan mijn lievelingsnichtje Ilse. Zou zij het bruidsboeket van Christel daarstraks opgevangen hebben? Eens kijken wie zij aan de haak geslagen heeft. Wie ben jij, jongmens?

DIRK : Ik ben Dirk, een collega van Peter.

DAVID : Ben ik blij dat ik David Van Damme heet. Stel je voor dat je met de naam Dirk-een-collega-van-Peter door het leven moet.

DIRK : Ik bedoel...

DAVID : Vul dat maar eens in op zo 'n formulier met vakjes. Moet frustrerend zijn altijd enkele vakjes tekort komen...

DIRK : Ik bedoel: Dirk Schoenmakers is de naam, maar...

DAVID : Schoenmaker? Ik heb altijd gedacht dat mijn broer op een computerbedrijf werkte en nu blijkt hij schoenmaker te zijn.

DIRK : Ik bedoel: ik ben informaticus, maar...

DAVID : Vergeet hem, Ilse! Voor je weet wat hij bedoelt, zitten jullie in een bejaardentehuis.

DIRK : Ik bedoel...

ILSE : Laat hem toch zagen, Dirk! De mensen zeggen niet zomaar: familie krijg je, maar je partner kies je

zelf. (Ze pakt Dirk steviger vast en ze verwijderen zich al dansend van David.)

NANCY : Toch knap dat Dirk hier nog is. Gewoonlijk ligt die op die onfatsoenlijk uur al lang in zijn bed.

DAVID : Natuurlijk denkt Dirk een-collega-van-Peter, schoenmaker van beroep, hier de ware liefde gevonden te hebben. De mensen zeggen niet zomaar dat het ene trouwfeest het andere meebrengt. En daar Ilse onze nicht is, zijn wij ook weer uitgenodigd. Maar zover zijn we nog niet. Voorlopig bevinden we ons nog op het trouwfeest van Peter en Christel. En om eerlijk te zijn... het wordt hier stilaan een dode boel. Daar hebben de lezers van "Hallo iedereen" niets aan. Daarom nogmaals... changer!

(De baas en Erik gaan vlug naar Ilse, maar zij en Dirk zijn duidelijk niet van zin van danspartner te verwisselen.)

ERIK : Dat lijkt hier wel een reclamefilmpje voor een of andere sterke lijm. *(Hij gaat dan maar weer naar Nancy en de baas naar Christel.)*

NANCY : Wij hebben al met elkaar gedanst.

CHRISTEL : Wij ook!

(Nancy en Christel beginnen met elkaar te dansen. Erik pakt zijn baas vast.)

BAAS : Je danspartner kies je blijkbaar niet zelf. Denk jij zo promotie te maken?

ERIK : Nee, ik wou alleen even sorry zeggen voor daarnet. Het was er uit voor ik het wist.